

Sygn. akt VIII Cz 236/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jadwiga Siedlaczek (spr.)

Sędziowie SO Małgorzata Kończal, SO Hanna Matuszewska

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : (...) Sp. z o.o. w G.

przeciwko : M. K.

na skutek zażalenia powoda

na **postanowienie Sądu Rejonowego w Brodnicy VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Golubiu- Dobrzyniu**

z dnia 13 marca 2013 r.

sygn. akt VI C 188/13

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Brodnicy VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Golubiu-Dobrzyniu stwierdził swą niewłaściwość miejscową (pkt I) i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kaliszu (pkt II). Sąd Rejonowy wskazał iż pozwana w sprzeciwie podniosła, że w przedmiotowej sprawie podstawą właściwości miejscowej sądu stanowią przepisy o właściwości ogólnej a nie przemiennej.

Sąd I Instancji wskazał, iż w niniejszej sprawie zapłata miała nastąpić na konto bankowe strony powodowej a siedziba banku znajduje się poza siedzibą sądu. Określenie właściwości miejscowej według miejsca spełnienia świadczenia może uwzględniać miejsce siedziby banku wierzyciela tylko wówczas kiedy strony wyraziły zgodę na dokonanie zapłaty na umiejscowiony w określonym banku rachunek wierzyciela. W tej sytuacji w ocenie Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie mają zastosowanie przepisy o właściwości miejscowej ogólnej i powołując się na art. 27§ 1 k.p.c. oraz art. 200 § 1 k.p.c w zw. z art. 202 k.p.c. orzekł jak w postanowieniu.

Zażalenia na wskazane postanowienie złożył powód podnosząc, iż zgodnie z art. 34 k.p.c. powództwo o wykonanie umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania. Powód skorzystał z właściwości przemiennej i wytoczył powództwo powołując się na w/w przepis. Miejsce wykonania umowy określone zostało według art. 454 k.c. czyli miejsce spełnienia świadczenia należy rozumieć w ten sposób, że świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub siedziby wierzyciela. W konsekwencji powód wnosil o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda jest uzasadnione.

Rację ma Sąd Rejonowy, iż określenie właściwości miejscowej sądu według miejsca spełnienia dochodzonego świadczenia może uwzględniać miejsce siedziby banku wierzyciela wówczas tylko, kiedy strony wyraziły zgodę (w sposób bezpośredni lub dorozumiany) na dokonanie zapłaty na umiejscowiony w określonym banku rachunek wierzyciela. W niniejszej sprawie powód wysyłając wezwanie do pozwanej wprowadził wskazanie iż należności z faktur winny być uiszczone na jego rachunek bankowy w (...)SA (...)ale nie ma to żadnego znaczenia dla wyniku sprawy.

Wytaczając powództwo powód nie powoływał się, iż miejscem wykonania umowy jest siedziba banku a powoływał się na art. 34 k.p.c. Stosownie do treści art. 34 k.p.c. miejsce wykonania umowy określa się według założeń prawa materialnego (art. 454 k.c.). Sądem właściwym jest sąd okręgu, w którym umowa ma być (lub została) wykonana. Artykuł 454 k.c., który znajduje tu zastosowanie, określa jako miejsce spełnienia świadczenia miejsce oznaczone w umowie lub wynikające z właściwości

zobowiązania. W braku tej podstawy świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania lub siedziby wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia. Określone w art. 454 § 2 k.c. miejsce spełnienia świadczenia należy rozumieć w ten sposób, że świadczenie pieniężne powinno być spełnione w zasadzie w miejscu zamieszkania lub siedzibie wierzyciela; jeżeli jednak wierzyciel prowadzi przedsiębiorstwo i zobowiązanie ma związek z tym przedsiębiorstwem, o miejscu spełnienia świadczenia rozstrzyga siedziba przedsiębiorstwa. Roszczenie o zapłatę należności względnie jej części za towar dostarczony na podstawie zawartej umowy, jest roszczeniem, o którym mowa w art. 34 kpc (roszczeniem o wykonanie umowy).

Sąd Okręgowy mając zatem na uwadze, że zażalenie jest zasadne, na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 zdanie pierwsze k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie